

РЕШЕНИЕ

№ 3690

гр. София, 16.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 04.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6762** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на А. И. П. от гр. С., срещу Решение № 215 / 04. 06. 2010 г. на Г. Д. на Столично управление „Социално осигуряване”, с която е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № РП-ПОБ-45 / 26. 10. 2009 г. на директора на дирекция Администрация „КПК”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен тъй като вземането е погасено по давност. Твърди, че освен това неправилно е начислена лихва за забава, тъй като е поискал да възстанови дължимата сума през 2004 г. По същество, моли съдът да постанови решение, с което да се отмени оспореното решение на ръководителя на СУСО.

Ответникът - Главния Д. на Столично управление „Социално осигуряване”, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С разпореждане № * от 15. 05. 2004 г. на длъжностното лице по чл. 54ж от КСО, е установено, че поради възстановяване на работа от СРС и изплащане на обезщетение по реда на чл. 225 от КТ, полученото от жалбоподателя А. И. П. обезщетение за безработица за периода 06. 02. 1998 г. – 05. 07. 1998 г. в размер на 197,70 лв. следва да се възстанови.

Считано от 22. 12. 2006 г. на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

С разпореждане № РП-ПОБ-45 / 26. 10. 2009 г. на директора на дирекция Администрация „КПК”, е разпоредено прихващане на вземане в размер на 450,47 лв., от които 197,70 лв. главница и 252,77 лв. лихви, произтичащо от неоснователно получена сума от парични обезщетение за безработица, с вземане от държавното обществено осигуряване, произтичащо от личната пенсия за инвалидност, като посочената сума се удържи от пенсията на П.. Разпореждането е връчено на 09. 04. 2010 г.

С жалба, вх. № 94АЗ-4805-1 / 23. 04. 2010 г., е обжалвано горепосоченото разпореждане пред директора на СУСО.

С Решение № 215 / 04. 06. 2010 г. на Г. Д. на Столично управление „Социално осигуряване”, е оставена без уважение жалбата на П. срещу разпореждане № РП-ПОБ-45 / 26. 10. 2009 г. на директора на дирекция Администрация „КПК”. Решението е изпратено по пощата, като видно от представените обратни разписки, съобщението се е връщало на два пъти с отбелязване, че е непотърсено от получателя. Със съобщение № 20 / 16. 08. 2010, по чл. 61, А. 3 от АПК, поставено на таблото за обявления в СУСО, е уведомен жалбоподателя за постановеното решение. С Протокол № 20А / 24. 08. 2010 г. е свалено съобщението до жалбоподателя. На 26. 08. 2010 г. решение № 215 / 04. 06. 2010 г. е получено лично и от съпругата на жалбоподателя.

С жалба вх. № 94АЗ-4805-2 / 02. 09. 2010 г., жалбоподателя е оспорил решението на главния Д. на СУ „СО”, пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, (доколкото 14-дневния срок за оспорване е започнал да тече на 24. 08. 2010 г. – от датата, когато е свалено поставеното до жалбоподателя съобщение и с оглед липсата на редовно връчване, чрез пощенски оператор, тъй като върнатите съобщения с отбелязване непотърсен не удостоверяват такова), подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, посочен в чл. 117, А. 1 от КСО.

По делото няма спор по така посочените факти, като от страна на жалбоподателя се твърди, че вземането на общественото осигуряване е погасено по давност.

Съгласно чл. 54е, А. 1 КСО изплатените парични обезщетения за безработица се възстановяват от лицата, чието уволнение е отменено като незаконно, за периода на полученото обезщетение по чл. 225, А. 1 КТ.

В тази връзка правилно е издадено разпореждане № * от 15. 05. 2004 г. на длъжностното лице по чл. 54ж от КСО, за възстановяване на дължимата сума, но съдът счита за основателни изложените в жалбата доводи, че вземането е погасено по давност.

Както правилно е посочил и директора на СУСО (стр. 4 от решението), вземането е станало изискуемо на 19. 04. 2004 г., но неправилно същия сочи, че предвидената в закона давност започва да тече от първи януари на следващата година, позовавайки се на чл. 115, А. 1 от КС, в редакцията й към момента на подаване на жалбата.

Действително съгласно чл. 115, А. 1 от КСО (доп. - ДВ, бр. 1 от 2002 г., изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 41 от 2007 г., доп., бр. 109 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.), вземанията на Националния осигурителен институт за неправилно извършвани осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнася.

В случая обаче вземането е станало изискуемо на 19. 04. 2004 г. и от тази дата е започнала да тече предвидената в закона погасителна давност. Към този момент нормата на чл. 115, А. 1 от КСО, е имала следната редакция – (Изм. и доп. - ДВ, бр. 67 от 2003 г.), вземанията на Националния осигурителен институт за невнесени осигурителни вноски, неправилно извършвани осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок.

Видно от цитираната норма, към момента на възникване на задължението, закона не е предвиждал давностния срок да започва да тече от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнася. Давността е материалноправен институт, поради което и нормите, които го уреждат имат материалноправен характер. В действащото законодателство няма установена обща норма за подобни случаи, но ноторно известно правило е, възприето както от теорията, така и от практиката, че нормите за сроковете, установени в нов закон, не се прилагат към започнали да текат вече заварени срокове, освен ако за завършването им по стария закон се изисква по-дълъг срок от предвидения по новия закон (вж. § 7 от Преходните правила на Закона за задълженията и договорите).

При това положение, давността е започнала да тече на 19. 04. 2004 г. и е изтекла на 19. 04.2009 г., тъй като по делото липсват доказателства за нейното спиране или прекъсване.

Доводи в тази насока могат да се намерят и от общите разпоредби, уреждащи института на погасителната давност в Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/.

Вземането по чл. 54е, А. 1 КСО не е за неоснователно изплатени парични обезщетения, тъй като към момента на плащането, обезщетението е било дължимо, а още по-малко е от останалите изброени в чл. 115, А. 1 вземания (за неправилно извършвани осигурителни плащания и за надвзета пенсия). Следователно приложимо е общото правило за давността, с изтичането на която се погасяват частните държавни вземания, каквото несъмнено е вземането по чл. 54е, А. 1 КСО (по аргумент от чл. 162 ДОПК). С изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок, на основание чл. 110 от ЗЗД. Тази давност започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо (чл. 114, А. 1 ЗЗД), т. е. от деня, в който за кредитора е възникнало правото да изиска дължимата престация. В хипотезата на чл. 54е, А. 1 КСО това право възниква от деня, в който е получено обезщетението по чл. 225, А. 1 КТ, което в настоящия случай е 19. 04. 2004 г. и от тази дата е започнала да тече и предвидената в закона давност, като аргументи в този смисъл са изложени и в Решение № 1442 от 4.02.2010 г. на ВАС по адм. д. № 12011/2009 г., VI о., докладчик председателят А. Е.

Следва да се отбележи и че в УКАЗАНИЕ № 24-00-28 от 21.04.2007 г. относно действия на органите по приходите във връзка с погасени по давност задължения, се третира института на погасителната давност като се прави разлика на тази по КСО и тази уредена в ДОПК. Изрично се сочи (IV. Приложим закон за погасителната давност

относно осигурителни задължения), че по КСО начален момент е изтичане на срока за доброволно изпълнение (в конкретния случай възникване на задължението), който е самостоятелен за всяка отделна главница по месеци, независимо, че с един акт са установени няколко такива главници. По ДПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок - чл. 140, А. 1 от ДПК (отм.).

Предвид изложените мотиви, съдът счита, че към датата на издаване на разпореждане № РП-ПОБ-45 на директора на дирекция Администрация „КПК” - 26. 10. 2009 г., вземането вече е погасено по давност, каквото възражение е направено от задълженото лице. Това вземане е погасено по давност и към момента на издаване на поканата за доброволно изпълнение изх. № ФСД 2066 / 08. 09. 2009 г., поради което същата не е породила предвидения в закона ефект за прекъсване на давността.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че оспорения административен акт е издаден в нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. И. П. от гр. С., Решение № 215 / 04. 06. 2010 г. на Г. Д. на Столично управление „Социално осигуряване” и потвърденото с него разпореждане № РП-ПОБ-45 / 26. 10. 2009 г. на директора на дирекция Администрация „КПК”.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: